

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ (สามัญ) ชุดที่ ๒
วันอังคารที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนัดมาชิกมาประชุม ๗๓ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม ระเบียบวาระวันนี้ ขอให้ท่านพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ อำเภอตากดัดและอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว พิจารณาเป็นวาระที่ ๑

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอตากดัดและอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอตากดัด และอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๕๔ (เสนอโดยคณะรัฐมนตรี) ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ (สามัญ) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ในระดมมติให้พิจารณารวดเดียวทั้ง ๓ วาระ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในที่สุดได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ และให้นำเสนอ
ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน
๒๕๖๕

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอตากดี และอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอตากดี และอำเภอ
ท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

เหตุผล

โดยที่การรถไฟแห่งประเทศไทยได้จัดการสำรวจอสังหาริมทรัพย์ซึ่ง
จะต้องเวนคืนตามที่กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวใน หลักการ
แล้ว จึงสมควรออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ
ดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธ
ศักราช ๒๕๖๖ ต่อไป

LIRT

๕๒๖

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่

อำเภอตากดีและอำเภอท่าตะโกจังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ. ๒๕๖๔

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืน อสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอตากดีและอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ พุทธศักราช ๒๕๖๔

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอตากดี และอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้เจอนคินอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอตากัดและอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองโดยชอบ ด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การรถไฟแห่งประเทศไทย

มาตรา ๔ เงินค่าทำขวัญที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคาซื้อขายกันในตลาด ในวันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวงคมนาคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : รัฐบาลขอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติเจอนคิน อสังหาริมทรัพย์ใน ท้องที่ อำเภอตากัด และอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยมีหลักการว่า ให้เจอนคินอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้ กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเจอนคินในท้องที่อำเภอตากัด และอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ พุทธศักราช ๒๕๑๑ เหตุผล โดยที่การรถไฟแห่งประเทศไทย ได้จัดการสำรวจ อสังหาริมทรัพย์ซึ่งจะเจอนคิน ตามที่กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวในหลักการแล้ว จึงสมควรออกพระราชบัญญัติเจอนคินอสังหาริมทรัพย์ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการ เจอนคินอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๕๑๑ ต่อไป ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอแก้ไขข้อความบางประการซึ่งได้เสนอมานี้ คือคำที่ว่า "เจอนคินตามพระราชกฤษฎีกา

พุทธศักราช ๒๔๗๗” ผิดพลาดไป ขอแก้เป็น “โฉมที่ดินตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๔”

พระยาสุรียานวงศ์ประวดี : ก่อนที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฯ ข้าพเจ้าขอคำชี้แจงจากรัฐบาลบางประการ ในหลักการว่า “ให้โฉมที่ดินสำหรับทรัพย์สินตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินอำเภอภาคใต้และอำเภอท่าตะโก พุทธศักราช ๒๔๗๗” นี้ ในขณะที่หม้อขอแก้เป็น “พุทธศักราช ๒๔๗๔” แต่ว่าตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๔๗๗ มีอายุจะใช้ได้เพียง ๕ ปี พระราชกฤษฎีกาฯ ให้ใช้บังคับแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๔๗๗ เป็นต้นไป เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณากันว่าถ้าตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๔๗๗ จนถึง พ.ศ. ๒๔๗๔ เคยกำหนดไปแล้วเป็นเวลา ๘ เดือนเศษ เพราะฉะนั้นโฉมที่ดินก็เป็นอันไม่ใช้ได้ เพราะหมดอายุแล้ว และการที่รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ ใจมีกำหนด ๕ ปีนั้นก็ปล่อยให้เป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎรที่ทำอะไรในที่ดินของตัวเองไม่ได้ ซ้ำขายก็ไม่ได้ ปลุกสร้างก็ไม่ได้ ทำอะไรก็ไม่ได้ และรัฐบาลบอกว่าจะมาขอโฉมที่ดินเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ ซึ่งผิดพระราชบัญญัติฯ ประการหนึ่ง

และอีกประการหนึ่ง ในเวลานี้การรถไฟเป็นนิติบุคคลแล้ว ขอทราบจากรัฐบาลจะเอาเงินอะไรมาซื้อในที่ดินโฉมที่ดิน เป็นเงินของรถไฟหรือเงินของรัฐบาล เพื่อประโยชน์อะไร เวลานี้ทางรถไฟก็มีปรากฏชัดเจนนอยู่แล้ว จะขยายเขตสถานีหรือขยายทางรถไฟอย่างใดอย่างหนึ่ง ขอรัฐบาลได้ชี้แจงให้สมาชิกทั้งหลายได้ทราบด้วย

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : คือว่าในเรื่องพระราชกฤษฎีกาฯ ความจริงพระราชกฤษฎีกาฯ ได้ออกมาไม่ใช้คราวนี้ คือในปี พ.ศ. ๒๔๗๔ ก็ได้ออกพระราชกฤษฎีกาฯ มาฉบับหนึ่งแล้ว พระราชกฤษฎีกาฯ ก็หมดอายุไปอีกครั้งหนึ่ง จนกระทั่งครั้งสุดท้ายหมดวันที่ ๖

LIART

พฤษภาคม ๒๔๘๔ แดงก็ได้ออกพระราชกฤษฎีกาอีกฉบับหนึ่งต่อกันเรื่อยมา เพราะฉะนั้นกฤษฎีกาที่ได้ออกเรื่อยมาควรจะมีผลบังคับตามกฎหมาย เพราะตามพระราชบัญญัติเงินคั่นคลังห้ามทรัพย์สินใดบ้างได้อีก ก่อนที่จะออกพระราชบัญญัติเงินคั่นคลังห้ามทรัพย์สินก็ต้องออกพระราชกฤษฎีกาก่อน พระราชกฤษฎีกาก็ได้ออกติดต่อกันมาเรื่อยๆ ก็ควรจะใช้ได้ ไม่เป็นการผิดกฎหมายประการใด พระราชกฤษฎีกาที่ใช้อยู่ในขณะนี้คงใช้ได้โดยที่ทราบไปก็ขาดไป เราออกติดต่อกันมาเรื่อยๆ มาจนบัดนี้ก็ยังมีกฤษฎีกาใช้ได้อยู่ เพราะฉะนั้นไม่เป็นการผิดกฎหมาย ส่วนเงินของการรถไฟก็ว่ากันไปตามพระราชบัญญัติจำกัดด้วยการรถไฟ ซึ่งถ้าหากว่าเป็นงบประมาณในการลงทุนเช่นนั้นแล้วรัฐขนาดก็งบประมาณใช้ได้

พระยาอาณาจักรบริบาล : การที่รัฐบาลมาขอแก้ตัวเลขในหนังสือเจ้าตั้งสัยว่าท่านเสนอมาดำหรับพระราชกฤษฎีกาท่านอาจนับปี พ.ศ. ๒๔๘๘ มาขอแก้เป็นปี ๒๔๘๔ ข้าพเจ้าเชื่อว่าเสนอมาดังเดิมคือ ๒๔๘๘ ที่มาขอเช่นนั้นไม่ใช่ผิดตัวเลข ท่านเสนอมาย่างนั้น ข้าพเจ้าขอทราบข้อเพราะฉะนั้นขอให้ท่านเข้าใจในข้อนี้ คือว่ากฎหมายที่แก้มาที่ท่านร่างกฎหมายฉบับนี้ขอมาขอเงินคั่นคลังว่าอาศัยพระราชบัญญัติเงินคั่น พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งใหม่ขอยุติความที่ประกาศพระราชกฤษฎีกาได้เพียง ๒ ปี หรือ ๕ ปีก็ได้ประกาศไปแล้ว การประกาศพระราชกฤษฎีกาทำให้ราษฎรทั้งหลายได้รับความเดือดร้อน เพราะเขาต้องอยู่ในบังคับของพระราชกฤษฎีกา นั้นเป็นข้อหนึ่งซึ่งเราควรจะได้พิจารณากันในข้อนี้ แล้วเมื่อกฤษฎีกาได้ขาดอายุมาหลายเดือนแล้ว ตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๘๖ พฤษภาคมนั้นแล้ว ท่านว่ามกฤษฎีกาประกาศใหม่อีกฉบับหนึ่ง ถึงจะมีประกาศใหม่อีกฉบับหนึ่ง แต่ร่างเดิมที่ท่านเสนอมายังสภาผู้แทน ท่านไม่ได้บอกว่าจะอาศัยพระราชกฤษฎีกาปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เพราะฉะนั้นท่านจะมาแก้ในหนังสือไม่ได้ เพราะมันไม่ได้

ผิดกติกา หรือไม่ได้ตั้งใจ มันผิดมาแต่เดิมแล้ว ท่านแก้ในทบทไม่ได้
นี่เป็นข้อสำคัญ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านขจัดแรงให้กระจ่างในข้อนี้

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ข้อว่า
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอขจัดแรงตามความเป็นจริง คือร่างนี้ได้เสนอสู่สภาผู้แทนในปี
๒๔๙๓ ซึ่งในขณะนั้นยังใช้พระราชกฤษฎีกาปี พ.ศ. ๒๔๘๘ อยู่ คือพระราช
กฤษฎีกานี้ยังใช้ได้ แล้วต่อมาขณะเมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา
พระราชกฤษฎีกาปี ๒๔๘๘ นั้นได้ขาดอายุจริง แต่ว่าทางรัฐบาลได้ออกพระราช
กฤษฎีกาออกฉบับหนึ่งให้ขยายศักดิ์ออกจนถึงปี ๒๔๘๘ ให้เกี่ยวพันกันไปแล้ว
ในสภาผู้แทน ข้าพเจ้าขอรับว่า เป็นความผิดพลาดของข้าพเจ้าเอง ที่ไม่ได้นึก
ถึง ครั้นมาถึงในขณะนั้นจึงขอแก้ ตามความเห็นของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้า
คิดว่าขอแก้ความบกพร่องที่เป็นจริง และเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้อง
ถิ่นที่เขาถนัดขอให้รัฐบาลลดใช้ค่าเสียหาย และการเกินถ้าจะเทียบตัวอย่างดี
คล้ายแก้ฟ้อง เมื่อเราได้พิจารณาข้อเท็จจริงมาโดยชัดแจ้งแจ่มแจ้งแล้ว
ข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรจะแก้ได้ไม่ผิดหลักการ

พระนิติบัญญัติประธาน : ข้าพเจ้ามีความข้องใจอยากจะถามรัฐบาล
สักเล็กน้อย คือว่าตามแผนที่แล้ว นิตไปในปีใดในดงทงหน และอยาก
จะถามว่าสุดท้ายนั้นเป็นท่าบดอะไร สดแต่ไม่มีประโยชน์อะไร เวลานี้ได้
ตัดทางรถไฟไปแล้วหรือยัง หรือยังไม่ได้ตัด แต่บ่าสองข้างทางเป็นป่า
ที่รัฐบาลให้สัมปทานอะไรไปบ้างหรือเปล่า หรือยังไม่ได้ให้เลย แล้วต่อ
มาสัมปทานจะต่อเลยไปสุดทางที่ไหนบ้างหรือเปล่า ถ้ารัฐบาลแสดงให้ได้
ทราบจะถือว่าเป็นการดี

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ข้อ
เรียนว่าทางรถไฟได้พิจารณาเห็นว่าในท้องที่ตำบลท่าตะโก จังหวัด
นครสวรรค์ ประกอบด้วยพชนุ ชญาหารและดินคำต่าง ๆ เป็นอันมากทั้ง

มณฑลเมืองอยู่หนาแน่น เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีการคมนาคมสะดวกทางการ
รถไฟจึงได้พยายามในชั้นเดิมที่ใช้ทางรถไฟเล็กสำหรับชนพื้นไปก่อน แต่เมื่อ
มาพิจารณาเห็นว่า ถ้าหากว่าใช้รถไฟ ขนาดใหญ่ไว้ รับส่งคนโดยสาร และสินค้า
ด้วย เพื่อประโยชน์ ถ้าเพียงพ จากป่าสงวน ของสถานที่หรือห้วย แต่ก็จะ เป็น
ประโยชน์ทั้งทางการและประโยชน์แก่ประชาชนได้ด้วย จึงได้จัดการเวน
คืนในชั้นระหว่างกิจการรถไฟได้ตั้งมีก่อสร้างทางรถไฟขนาดใหญ่ ตามแนวทาง
ที่สำรวจแล้วไป ๓๐ กิโลเมตร โดยได้ตกลงกับเจ้าของที่ดิน ระหว่างทางทั้ง
๒ ข้างยอมอนุมัติให้เราก่อสร้างไปก่อน ทางไปจากสถานีห้วยห้วยถึงท้อง
ท่าเรือท่าค้ำมีระยะทางยาว ๕๕ กิโลเมตร ทางการรถไฟก็จะก่อสร้างให้
ยาว ๕๕ กิโลเมตร ๒ ข้างทางเป็นนาบ้างอะไรบ้าง เป็นป่าสงวนอยู่ที่สถานี
ห้วยห้วยเท่านั้น

พระยาอาณาจักรนริบาล : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรีแจ้งแล้ว
ทนเกิดเป็นปัญหาฎหมายว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองภาคจะอนุมัติให้เป็น
กฎหมายได้เพียงไหน เพราะเหตุว่าเกิดเป็นปัญหาชนแดนว่า เมื่อท่านเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติชนมาแต่ภาคผู้แทนท่านอาศัยพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๔๗๗
ซึ่งระหว่างนั้นพระราชกฤษฎีกายังไม่ขาดอายุ เมื่อท่านเสนอเข้ามา ท่าน
อธิบายอย่างนั้น แต่เมื่อมาถึงกฎหมายยังไม่ทันออกก็ขาดกั้นระหว่างสภาผู้
แทน เพราะฉะนั้นปัญหาว่าจะแก้ได้หรือไม่ ออกกฤษฎีกาแก้ไขของเป็น
พ.ศ. ๒๔๗๔ แต่กฎหมายร่างมาก่อนออกกฤษฎีกาใจความเป็นเช่นนี้
กฎหมายได้เสนอมาก่อนกฤษฎีกาฉบับใหม่ เพราะฉะนั้นกฎหมายที่
อาศัยกฤษฎีกาฉบับเดิม ที่ท่านมาแก้เช่นนี้ไม่ใช่ความผิดหรือเขาใจผิด มัน
เป็นเรื่องเดิมที่เรามาแก้ขอความที่เคย เพราะฉะนั้นที่ประชุมจะอนุมัติ
ให้ออกเป็นกฎหมายได้หรือไม่เป็นปัญหาอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่า
มีผู้หนึ่งผู้ใดได้เสนอให้รับหลักการนี้ คงจะได้พิจารณาเสียก่อน แต่อย่าง

ไรก็ดี ข้าพเจ้าก็เห็นชัดว่าจะแก้ไขไม่ได้ ไม่ใช่ผิดอะไร เพราะว่าออกมาโดยอาศัยพระราชกฤษฎีกา ๒๕๘๘ จะแก้ไขได้อย่างไร เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาในข้อนี้ให้จงหนัก ไม่อย่างนั้นจะเป็นแบบอย่างต่อไปว่าควมผิดแก้ไขกฎหมาย นั้นเป็นเรื่องสำคัญ ทางคดีที่ท่านจะแก้ไขอย่างไรก็ตาม แต่ในชั้นเราจะออกกฎหมายชั้ไปแล้ว อีกอย่างหนึ่งพระราชกฤษฎีกา ออกสองสามหมื่นบทเดือตรอนแก่ประชาชน สำหรับเวลา ๕ ปีในระยนี้มากพอแล้ว ซึ่งในระย ๒ ปี ถึง ๕ ปีควรจะสำรวจทำได้หมด แต่ก็ไม่ทำกันปล่อยให้เสียเวลาอย่างนี้ แต่มาออกพระราชกฤษฎีกาเป็นทีเดือตรอนแก่ประชาชน ไม่ใช่เรื่องนิตหนอย มีจากคิในเรื่องที่คินด้วยประการต่างๆ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงควรได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดเดือ

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ : ตามที่ท่านดำริที่ท่านอภิปรายว่ารัฐบาลจะมาขอแก้ไขในนี้ไม่ได้ นั้นเป็นการถูกต้อง แต่ว่ารัฐบาลอาจแดงได้ว่าความจริงเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าสภาพจะถือได้ว่าความผิดที่รัฐมนตรีกล่าวเป็นการแดงให้สภาพทราบ ก็เป็นการใช้ได้เหมือนกัน อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น ไม่จำเป็นตองออกพระราชกฤษฎีกาก่อนก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่รัฐบาลจะจัดทำ คือว่าควรเวนคืนอาจจะออกพระราชกฤษฎีกาได้หรือไม่ออกพระราชกฤษฎีกาได้ เมื่อเช่นนี้การเวนคืนเราไม่ต้องอาศัยพระราชกฤษฎีกาเลย ถึงแม้จะไม่มีพระราชกฤษฎีกาเราก็สามารถจะเวนคืนได้ ด้วยเหตุนี้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้จะเป็นปัญหา ก็ไม่ใช่สำคัญอะไรเลย

พระยาสุริยาณรงค์ประวดี : ข้าพเจ้าอยากจะถาม รัฐบาลว่า ในสภาผู้แทนได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ทางรัฐบาลได้อาศัยพระราชกฤษฎีกาปี ๒๕๘๘ ด้วยหรือประการใด

นายปฐม โภชแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :

LIRT

ในการพิจารณาของสภาผู้แทนนั้น คือว่าในสภาผู้แทนไม่ได้กล่าวถึง ใน การ พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติว่า จะพิจารณา ตามพระราช กฤษฎีกา ฉบับ ไหนหรือไม่ ไม่ได้กล่าวถึงจริง ๆ ก็เพราะเหตุว่ามีกรทพิจารณาจดเดียง ก็เสร็จไปในวันเดียว

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ขอกำหนดประธานได้ตามเดชาธิการว่า ขอความได้ พิมพ์ พ.ศ. ๒๔๗๗ ใช่หรือไม่

ประธานวุฒิสภา : ตามที่เขียนอยู่ในร่างที่ส่งให้ท่านก็เป็นร่างที่ ส่งมาจากสภาผู้แทน พุทธศักราช ๒๔๗๗

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าพิมพ์ใน พระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๔๗๗ จริงแล้ว เราจะมาแก้ไขกันไม่ได้เป็น อันขาด

และอีกประการหนึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เป็นอันหมดอายุแล้ว ด้วยเพราะฉะนั้นทางที่ที่รัฐสภาควรจะขอถอนฉบับไปจะดีกว่า

หลวงประ กอบนิติสาร : เพื่อให้เป็นการรอมคอบ เราจะ ทำอะไรโดยไม่ผิดพลาด เรื่องนี้ เกิดเป็นปัญหาสำคัญจนหลายประการ ข้าพเจ้า จึงขอเสนอให้ตั้ง กรรมการวิสามัญขึ้น พิจารณาก่อน รับผิดชอบ การ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีมติมาชิกรับรอง

พระยาอรรถการีย์ณพนธ์ : ถ้าหากว่าปัญหาอันเป็นปัญหาสำคัญ คือเป็นปัญหาที่ขอเท็จจริงสืบสืบขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยในการที่ เราจะตั้งกรรมการขึ้นพิจารณาก่อนรับผิดชอบการ แต่เรื่องนี้ ไม่มีปัญหา อะไรเลย กล่าวคือในการเสนอนัดตั้งหาวิสามัญนั้น รัฐสภาอาจจะ เสนอนัดได้โดยไม่ต้องออกพระราชกฤษฎีกาก่อน เพราะฉะนั้นการที่รัฐสภา ได้ขอออกพระราชบัญญัติเสนอนัด จึงไม่ได้เป็นการสำคัญอยู่ที่ขอออกพระราช กฤษฎีกาหรือไม่ และไม่ว่าพระราชกฤษฎีกานั้นจะเป็น พ.ศ. อะไร ก็

LIRT

ไม่เกี่ยวข้องที่เราจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย เพราะ
เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นการเสียเวลาเปล่า ๆ

พระยาสุทธิอรุณมนตรี : ก็ขอจริงอยู่ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับ
ท่านสมาชิกโตกล้าวเมือกนดา การที่จะเงินคั่นนี้ไม่จำเป็นจะต้องออก
กฎหมายก็ได้ แต่เมื่อออกกฎหมายแล้วแต่ในการเงินพระราชบัญญัติเงิน
คั่นคราวนี้ได้วางตั้งกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งในขณะนั้นเงินคั่นหมดอายุแล้ว
แล้ว เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องต่างกันที่จะออกพระราชบัญญัตินี้มา โดย
เฉพาะสำหรับพระราชบัญญัติเงินคั่น เมื่อออกมา โดยอ้างกฎหมายฉบับที่
หมดอายุเช่นนี้คงพิจารณาเห็นว่า การร่างกฎหมายเช่นนี้จะทำได้หรือไม่
ไม่ได้ประการใด จริงอยู่ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนกันว่าอาจเป็นปัญหาเรื่องเด็ก
น้อยที่ว่าในการที่ขอเก็บ ๒๕๗๗ เป็น ๒๕๗๕ แต่ถึงอย่างไรก็ตามหลักการเรา
ต้องระวังหน่อย เพราะว่าถ้าต่อไปจะมีการเช่นนี้เกิดขึ้นแล้วจะเป็นการลำบาก
ต่อไป จริงอยู่ถ้าแม้ว่าจะตั้งกรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการ กรรมา
ธิการอาจวินิจฉัยก็ได้ว่า ให้ออกเป็นพระราชบัญญัติเสียเลยทีเดียว หรือ
คำแปรญัตติ ให้เก็บ ๒๕๗๗ เป็น ๒๕๗๕ หรืออะไร ก็น่าจะทำได้ ในชั้นที่
กรรมาธิการ วินิจฉัยเสียก่อนว่า ควรรับหลักการหรือไม่ แต่ตามความ
จำเป็นก็รับไม่ได้เลยซึ่งอ้างกฎหมาย ๒๕๗๗ หมดอายุแล้ว พระราช
บัญญัตินี้จะออกไม่ได้ แต่ยังมีข้อโต้แย้งกันในขณะนี้ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอสนับสนุนในการที่จะตั้งกรรมาธิการก่อนรับหลักการ

ประธานวุฒิสภา : มีความเห็นแตกต่างกัน ข้าพเจ้าขอมติ
จากที่ประชุม ผู้ใดเห็นว่าควรที่จะตั้งกรรมาธิการก่อนรับหลักการโปรด
ข่มอรรถ

มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน

๕๓๗

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย คือว่าพิจารณาในบัลลังก์
โปรดประชุมชน

มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าตั้งกรรมการ ชิดการ ไปพิจารณา ก่อน
รับหลักการ

หลวงประกอบนิติสาร : ขอเสนอ ๕ คน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างไร จำนวน ๕ คน

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ไม่

ขัดข้อง

ประธานวุฒิสภา : ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง เมื่อไม่มีผู้ใดเห็น
เป็นอย่างอื่น ถ้อยคำประชุมอนุมัติ มีจำนวน ๕ คน รัฐบาลเห็นออกคน

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ขอ
เสนอนายเสริมวินิจฉัยกุล

หลวงประกอบนิติสาร : ขอเสนอพระยาอรรถกรมมณุกต์

มีสมาชิกรับรอง

พระยาปรีदानฤเบศร์ : ขอเสนอพระยาอรรถการีย์นิพนธ์

มีสมาชิกรับรอง

พระศิรินสารวิศกรรม : ขอเสนอพระสุทธอรรถกนฤมณฑ์

มีสมาชิกรับรอง

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ขอเสนอพระยาอาณาจักรบริบาล

มีสมาชิกรับรอง

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ : ขอเสนอคุณหลวงประกอบ ฯ

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอถอน

เลขานุการรัฐสภา : ท่านผู้ได้รับการเสนอชื่อ ๕ ท่าน ๑. นาย
เสริม วินิจฉัยกุล ๒. พระยาอรรถกรกรมมนต์ ๓. พระยาอรรถการีย์นิพนธ์
๔. พระสุทิวรรัตนมนตร์ ๕. พระยาอาณาจักรบริบาล

ประธานวุฒิสภา : มีผู้ใดจะเสนอต่อไปอีกหรือไม่ จะเสนอ
อีกก็ได้ ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอรายชื่อต่อไป ก็ขอที่ประชุมอนุมัติให้มี
จำนวน ๕ คน ตามรายชื่อที่เลขานุการได้อ่านแล้ว

หลวงประกอบนิติสาร : เมื่อเราได้มอบให้กรรมาธิการไปแล้ว
ก็เกิดปัญหาว่าหลักการที่คณะกรรมาธิการ รับไปพิจารณานี้ ในการแก้
พ.ศ. จะเป็นการแก้โดยสมบูรณ์หรือไม่ เพราะว่าร่างที่รับ จากสภาผู้แทน
เป็น พ.ศ. แห่งรัฐบาลเก่าเป็นข้อ พ.ศ. แห่ง รัฐบาลแก้ไม่ได้ เมื่อข้อ
เท็จจริงแจ่มแจ้งชัดเจนถึงว่า พ.ศ. ที่ได้มาที่ผ่านสภาผู้แทนมานั้นอย่างหนึ่ง
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าว่าหลักการที่กรรมาธิการพิจารณานี้ ต้องเป็นไปตาม
ร่างที่เสนอสภาผู้แทน ถ้าแก้กฎหมายต้องแก้ในวาระที่ ๒

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ : ข้าพเจ้าได้เห็นด้วย รัฐบาลจะขอ
แก้ ในขณะนั้นไม่ได้ คำที่รัฐบาลอภิปรายก็คือเป็นคำแข็งเท่านั้นเอง จะ
มาขอแก้ไม่ได้

ประธานวุฒิสภา : ก็ตั้งกรรมาธิการแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าให้
กรรมาธิการที่ตั้งนี้ คือกรรมาธิการวิสามัญไปพิจารณา แล้วเสนอรายงาน
มาจึงจะพิจารณากันอีกหนหนึ่ง

หมดระเบียบวาระแล้ว

เลิกประชุม

LIRT

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ผู้ขึ้นชื่อ จิตกรถัก	ผู้จัดรายงาน
โถมเฉลา ตั้พตากร	”
ฉันทนา ชาญบ้อม	”
ผาณิต ศัตะกูรมะ	”
โรศ कुปตะวาทิน	”
อุคม พตอยสังวาทย์	”
เด็ก จารุณี	”
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ	”
วิจิตร นั้ตะไพจิตร	”

สุรินทร์ ตั้พตากร
 หัวหน้าแผนกการประชุมสภา
 ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
 หัวหน้ากองการประชุม
 ประเสริฐ บั้ทมะสุคนธ์
 หัวหน้ากองกลาง

เจริญ บั้ณฑโร
 เลขานุการรัฐสภา

